

Birbirini tanımayan değişik insanlar tarafından bana sorulan şöyle bir soru vardır: neden TKEP'e geçtin? Aradan 40 yıl geçmiş ama demek ki insanların aklında kalmış, soruyorlar.

1980 sonrasında sosyalist hareketteki ilk büyük ayrılıktı. Suriye, Fransa, Almanya ile birlikte yaklaşık 100 kişi ayrılmıştı ama tek başına benim ayrılmam bile fazlasıyla ses getirmişti.

Sonuçta herkesin bildiği bir örgütün kurucuları arasındasınız ve en tanınmış kişisisiniz. Ek olarak 1982 başındaki Paris ev işgalleriyle bir Avrupa ülkesinde de kendinizi göstermişsiniz.

Soru bir yönüyle ilginç: Acilciler'den neden ayrıldın, diye sorulmuyor. Suriye gizli servisi Muhabarat ile birlikte çalışan, Adana'da Ali Çakmaklı ile başlayan, Lazkiye'de Müntecep Kesici ile süren –sonra da devam eden- sol içi infazlarla bilinen bir –moda deyimle- sözde örgütte işim yoktu. Ölenler ve yakalananlardan sonra örgüt mafyalaşmıştı.

Pisliğin içinde yaşayarak temiz kalamazsınız.

Bu gerçek yeterince anlaşılmış ki sorulmuyor.

Diğer sorunun nedenini sorduğumda ise; TKEP'in köylülük yanı ağır basan geri bir hareket olduğu, onlarla nasıl olup da anlaşabildiğime hayret ettiklerini söylüyorlardı.

Biraz baştan alıp açıklayayım ve belirteyim bunu ilk kez yazıyorum.

1982 Ağustos'unda ayrıldığımda merkez komitesi üyesiydim ve aday olmadığım halde beni

içlerine almışlardı. Elleri mahkumdu, biliyordum, bensiz bir MK'yı kimseye anlatamazlardı ama bu insanlarla birlikte durmayacaktım.

Ayrılıp TKEP tercihimı ortaya koyduktan sonra büyük telaş başladı. Ayrı örgüt kuracağımı tahmin ediyorlardı, bu imkan da vardı ama garip bir tutum olurdu. O sırada devrimci hareketin birliğı herkesin ağzındaydı; ayrılıp, ayrı örgüt kurup, ardından da birlik savunmak garip olurdu. Solda yüze yakın örgüt olduğuna göre en azından birisi –ana noktalarda- kafanıza uyardı. Ben de bu çerçevede hareket etmişim.

Hemen ortalıkta yayılan söylentiye göre TKEP beni almayacaktı!

Miro (M.U) gittiğim her yerde başarılı olacağımı bildiğı için fena telaşlanmıştı.

Hiç dert etmedim.

Birlik söylemini –diğer örgütler gibi- sürekli tekrarlayan TKEP beni nasıl almayacaktı, merak ediyordum.

Sonrasını Teslim Töre şöyle anlatacaktı:

Mjro defalarca ziyaret ediyor, beni almamaları için rica ediyor.

Gerekçe gösteremiyor. Nasıl gösterebilirsin?

Paris ev işgallerinin ardından çıkardığımız özel sayı dergiyi Suriye'ye göndermişim ve bütün örgütlere –gurur duyarak- dağıtmışlardı. Önceki tanınmışlığa ek olarak bu da vardı ve şimdi kişiyi kötülemek kolay değildi.

Teslim Şöyle diyor: “ben yapamam. Burası genel sekreterin çiftliği midir derler, adamın ağzına sıçarlar.” (aynen böyle söylemiŐti).

Avrupa’daki TKEP tabanı da söylentiyi duymuŐtu ve bana güvence veriyordu: böyle bir Őey olamaz, aksi durumda tabanda büyük sıkıntı çıkar.

Ben de zaten merak etmiyordum.

Gerektiđinde sempatizanlıktan bile başlardım. AŐađıdan başlar yukarıya çıkarım, hele de kolayca uyum sağladığım burada...

Őunu belirtelim: partinin genel sekreteri ve Avrupa sorumlusu dıŐında –üç yıl sonra Avrupa sorumlusu olacaktım- bütün MK üyeleri ülkedeydi. Üç illegal yayın; Komünist, Birlik yolu, Denge Kurdistan çıkarıyorlardı. Bu durum 1987’de legal yayın organlarının çıkmasına kadar sürecekti.

1980 sonrasında bu performansı gösteren kaç örgüt var?

Avrupa’daki çalışmalar konusunda ülkede bulunanlardan büyük destek gördüm diyebilirim.

Genel kuraldır denilebilir: ülkede iş yapan, Avrupa ülkelerinde yürüyen ve başarılı da olan çalışmayı takdir etmesini bilir.

Avrupa’daki sorunlar buraya iltica yoluyla gelmiŐ, bir Őey üretemeyen insanlarla çıktı.

Hallettik diyebilirim.

Umarım kafasında bu konuda soru olanlar için açıklayıcı olmuşumdur.

Ne iyi etmişim de ayrılmışım, her aklıma geldiğinde kendimi kutlarım.

Kimse bu düzeyde başarıyı beklemiyordu.

Haksız sayılmazlar.

Bir silahlı mücadele hareketinin bir numarası olup, ayrılıp, silahlı mücadeleyi reddetmeyen ama örgütlenmek için de temel almayan başka bir örgüte gidip, teorik ve pratik planda başarılı olmak beklenmez.

Kolay olmadı ama yapılabiliyormuş.

Önceki ve sonraki örgütte benimle mücadeleye girenler ve kaybedenler aradan ne kadar zaman geçerse geçsin beni unutamadılar ve unutamayacaklar...

İşimize bakalım...